

§ 108. 1. Odroczeń zasadniczej służby wojskowej z tytułu wykonywania zawodu nie udziela się poborowym posiadającym warunki do tego odroczenia, którzy nie wyrażą zgody na odroczenie im służby wojskowej.

2. Komisja poborowa może odmówić udzielenia odroczenia zasadniczej służby wojskowej ze względu na wykonywanie zawodu:

- 1) poborowym, którzy nie stawiają się we właściwym miejscu i czasie do poboru bez uzasadnionych przyczyn,
- 2) jeżeli wnioski o odroczenie zostaną nadesłane po terminie określonym w § 107 ust. 2.

§ 109. 1. Wygaśnięcie odroczenia zasadniczej służby wojskowej następuje z upływem czasu, na który zostało udzielone.

2. Wygaśnięcie odroczenia zasadniczej służby wojskowej ze względu na odbywanie studiów (pobieranie nauki) oraz wykonywanie zawodu może nastąpić również przed upływem

czasu, na który zostało udzielone, jeżeli warunki stanowiące podstawę udzielenia odroczenia przestały istnieć (np.: niepromowanie do klas określonych w zarządzeniu wydanym w wykonaniu art. 28 ust. 3 ustawy, przerwanie studiów, nauki lub pracy na stanowiskach uprawniających do udzielenia odroczenia).

3. W przypadkach określonych w ust. 2 kierownicy zakładów naukowych i zakładów pracy obowiązani są w ciągu 7 dni zawiadomić o tym właściwą wojskową komendę rejonową.

Rozdział 9.

Przepis końcowy.

§ 110. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Wicha*

Minister Obrony Narodowej: *M. Spychalski*

236

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 czerwca 1959 r.

w sprawie ustalenia wysokości podatku od wynagrodzeń określonych w art. 4 ust. 2 ustawy o podatku od wynagrodzeń, przekazywanych za granicę w walucie zagranicznej.

Na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. z 1949 r. Nr 7, poz. 41, z 1956 r. Nr 44, poz. 201 i z 1959 r. Nr 11, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1. Od wynagrodzeń określonych w art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41 z późniejszymi zmianami), przekazywanych za

granicę w walucie zagranicznej, pobiera się podatek w wysokości 40% od całego wypłacanego wynagrodzenia. Kosztów uzyskania nie odlicza się.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

237

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 9 czerwca 1959 r.

w sprawie przejmowania budynków w zarząd państwowy.

Na podstawie art. 68 ust. 2 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. Nr 10, poz. 59) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Budynki mieszkalne nie stanowiące własności Państwa mogą być przejęte w zarząd właściwych do spraw gospodarki mieszkaniowej organów prezydiów rad narodowych w przypadkach i w trybie określonych w niniejszym rozporządzeniu.

2. Przepis ust. 1 nie stosuje się do budynków spółdzielni mieszkaniowych, domów jednorodzinnych i małych domów mieszkalnych.

§ 2. Przejęcie w zarząd budynków mieszkalnych może nastąpić w przypadkach:

- 1) jeżeli zarząd budynku nie jest przez właściciela w ogóle sprawowany,
- 2) jeżeli właściciel nie sprawuje zarządu w sposób należyty, co pociąga za sobą zagrożenie budynku,
- 3) jeżeli właściciel budynku zwróci się do właściwego do spraw gospodarki mieszkaniowej organu prezydium rady narodowej z wnioskiem o objęcie budynku w zarząd.

§ 3. O przejęciu budynków w zarząd orzekają właściwe do spraw gospodarki mieszkaniowej organy prezydiów powiatowych (miast stanowiących powiaty miejskie, dzielnicowych) rad narodowych.

§ 4. Przejęcie budynku w zarząd z przyczyn wymienionych w § 2 pkt 1 dopuszczalne jest w przypadku stwierdzenia przez właściwy do spraw gospodarki mieszkaniowej or-

gan prezydium rady narodowej, że właściciel budynku nie wykonuje czynności związanych z jej administracją osobiście lub przez osoby trzecie.

§ 5. 1. Przejęcie budynku w zarząd z przyczyn wymienionych w § 2 pkt 2 jest dopuszczalne, gdy właściwy do spraw administracji organ prezydium rady narodowej sprawujący nadzór nad utrzymaniem budynków stwierdzi, że właściciel nie utrzymuje budynku w należyłym stanie, co pociąga za sobą zagrożenie budynku, i wezwie właściciela do przeprowadzenia robót doprowadzających budynek do należytego stanu w zakresie określonym w wezwaniu, technicznie uzasadnionym terminie, a właściciel budynku nie zastosuje się do tego wezwania.

2. Utrzymanie budynku w należyłym stanie w rozumieniu niniejszego rozporządzenia polega na przeprowadzaniu potrzebnych bieżących napraw uszkodzeń powstałych w toku eksploatacji budynku, a w szczególności napraw urządzeń elementów zewnętrznych i konstrukcyjnych (dachy, balkony, tynków itd.) oraz bieżących napraw instalacji i urządzeń wewnętrznych (instalacji wodociągowych, kanalizacyjnych itd.).

§ 6. W przypadku gdy właściciel zgłasza do właściwego do spraw gospodarki mieszkaniowej organu prezydium rady narodowej wnioski o przejęcie w zarząd budynku (§ 2 pkt 3), wydanie decyzji o przejęciu budynku następuje po rozpatrzeniu przez ten organ wniosku przy wzięciu pod uwagę jego zasadności.

§ 7. 1. Decyzję w sprawie przejścia budynku w zarząd (§ 4—6) doręcza się właścicielowi na piśmie; decyzja powinna zawierać uzasadnienie.

2. Od decyzji wymienionej w ust. 1 służy odwołanie w ciągu 14 dni od dnia jej doręczenia do właściwego do spraw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej organu prezydium wojewódzkiej (miasta wyłączonego z województwa) rady narodowej.

§ 8. 1. Właściwy do spraw gospodarki mieszkaniowej organ prezydium rady narodowej po przejściu budynku w zarząd obowiązany jest prowadzić ten zarząd zgodnie z przepisami normującymi sprawowanie zarządu budynków mieszkalnych.

2. Nakłady poniesione przez organ wymieniony w ust. 1 w związku z prowadzeniem zarządu nieruchomości, nie znajdujące pokrycia w dochodach z niej uzyskiwanych, ulegają na wniosek tego organu hipotecznemu zabezpieczeniu na nieruchomości przejętej w zarząd. Podstawą wpisu jest prawomocna decyzja wymienionego organu, zawierająca dane niezbędne do dokonania wpisu.

3. Kapitałne remonty budynków przeprowadza się na zasadach określonych w ustawie z dnia 22 kwietnia 1959 r. o remontach i odbudowie oraz wykańczaniu i nadbudowie budynków mieszkalnych (Dz. U. Nr 27, poz. 166).

§ 9. Rozliczenie z tytułu sprawowania zarządu budynkiem następuje przy przywróceniu właścicielowi zarządu tego budynku.

§ 10. 1. Zarząd budynkiem będzie przywrócony właścicielowi na jego wniosek w przypadku, gdy ustaną przyczyny, które spowodowały przejście budynku w zarząd państwowy, a właściwy do spraw gospodarki mieszkaniowej organ prezydium rady narodowej (§ 3) uzna, że właściciel będzie sprawował zarząd budynkiem w sposób należyty, zapewniając właściwą konserwację i zabezpieczenie budynku.

2. Przywrócenie zarządu budynkiem nie może nastąpić przed dokonaniem rozliczeń i spłatą kosztów, poniesionych w związku z prowadzeniem zarządu tym budynkiem przez właściwy do spraw gospodarki mieszkaniowej organ prezydium rady narodowej. Zwrot może nastąpić z końcem roku kalendarzowego. Odpowiedni wniosek właściciel nieruchomości powinien złożyć najdalej do dnia 30 czerwca.

3. Do decyzji w sprawie przywrócenia właścicielowi zarządu budynkiem stosuje się przepis § 7.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Gospodarki Komunalnej: S. Sroka

238

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 8 czerwca 1959 r.

w sprawie organizacji i trybu postępowania Państwowej Inspekcji Handlowej.

Na podstawie art. 14 ustawy z dnia 25 lutego 1958 r. o Państwowej Inspekcji Handlowej (Dz. U. Nr 11, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Powołana w rozporządzeniu bez bliższego określenia ustawa oznacza ustawę z dnia 25 lutego 1958 r. o Państwowej Inspekcji Handlowej (Dz. U. Nr 11, poz. 39).

2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) organy inspekcji — organy Państwowej Inspekcji Handlowej,
- 2) inspektor — pracownika Państwowej Inspekcji Handlowej powołanego do wykonywania — w ramach udzielonego upoważnienia — czynności określonych w art. 5, 7, 8 i 9 ustawy,
- 3) wojewódzki inspektor — również inspektora Państwowej Inspekcji Handlowej w miastach wyłączonych z województw, a wojewódzki inspektorat — również inspektorat Państwowej Inspekcji Handlowej w miastach wyłączonych z województw,
- 4) jednostka nadrzędna — jednostkę bezpośrednio nadrzędną nad jednostką inspekcjonowaną lub bezpośrednio nadrzędną organizację gospodarczą dla jednostek spółdzielczych.

1. Organizacja.

§ 2. 1. Na czele Głównego Inspektoratu stoi Główny Inspektor, podległy Ministrowi Handlu Wewnętrznego.

2. Głównego Inspektora i jego zastępców mianuje i zwalnia Minister Handlu Wewnętrznego.

3. Wojewódzkich inspektorów mianuje i zwalnia Minister Handlu Wewnętrznego w porozumieniu z prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

4. Rejonowych, powiatowych, miejskich i dzielnicowych inspektorów mianuje i zwalnia Główny Inspektor w porozumieniu z prezydium właściwej rady narodowej po zasięgnięciu opinii lub na wniosek wojewódzkiego inspektora.

§ 3. 1. Główny Inspektor kieruje całokształtem działalności Państwowej Inspekcji Handlowej i jest za nią odpowiedzialny przed Ministrem Handlu Wewnętrznego.

2. Wojewódzki inspektor kieruje całokształtem działalności wojewódzkiego inspektoratu i podległych mu organów inspekcji i jest bezpośrednio odpowiedzialny przed Głównym Inspektorem.

3. Rejonowy, powiatowy, miejski i dzielnicowy inspektor kieruje całokształtem spraw, należących do zakresu działania rejonowego, powiatowego, miejskiego i dzielnicowego inspektoratu i jest za nie bezpośrednio odpowiedzialny przed wojewódzkim inspektorem.

§ 4. Do zakresu działania Głównego Inspektoratu należy wykonywanie zadań Państwowej Inspekcji Handlowej, a w szczególności:

- 1) opracowywanie projektów wytycznych do planów działalności Państwowej Inspekcji Handlowej i projektów planów akcji o znaczeniu krajowym oraz sporządzanie zbiorczych sprawozdań z wykonania planów,
- 2) nadzór nad podległymi organami inspekcji oraz koordynowanie i kontrola ich działalności,
- 3) instruowanie podległych organów inspekcji oraz szkolenie personelu,
- 4) rozpatrywanie odwołań od zarządzeń i orzeczeń podległych organów inspekcji,
- 5) przeprowadzanie doraźnych inspekcji.

§ 5. Do zakresu działania wojewódzkiego inspektoratu należy wykonywanie zadań Państwowej Inspekcji Handlowej na terenie działalności inspektoratu, a w szczególności:

- 1) przeprowadzanie inspekcji uspołeczniczonych i prywatnych przedsiębiorstw handlowych oraz przemysłu gastronomicznego, a także przedsiębiorstw produkcyjnych i usługowych w zakresie określonym w art. 5 ust. 1 i w art. 7 ust. 1 pkt 1 lit. a) i b) i pkt 2 ustawy; czynności inspekcyjne wymienione w art. 5 ust. 1 pkt 2, 3, 4, 5 lit. f)